

VASTEN 2024 Reflectie en uitnodiging tot levensherziening

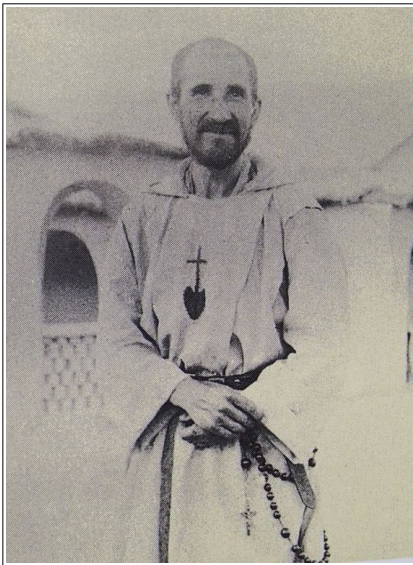
We bevinden ons (enerzijds) in een tijd van genade, van gemeenschap met alle volkeren van onze wereld die vrede, eendracht en solidariteit verlangen, en dit verbonden met de lijdende mensheid. (Anderzijds) bevinden we ons ook in een periode van turbulentie, onzekerheden, hangende conflictoplossingen en menselijke uitbuiting in heel verschillende vormen.

Dit zijn permanente oproepen waarvoor we ons vaak hulpeloos voelen. .

Ons persoonlijke leven wordt ook beïnvloed door alles wat er in onze omgeving gebeurt, door werk of de stress als gevolg van te veel activiteiten, de zoektocht naar meer uren per dag, of de inactiviteit als gevolg van leeftijd, vermoeidheid, ziekte...



Het woord BEKERING komt in deze vastentijd op ons af. We kunnen het in de kersttijd laten staan als een sieraad dat bij de tijd van het jaar hoort. Maar het is een noodzakelijke houding om Pasen te vieren, die van de opstanding en die van de (her)geboorte. Dat wil zeggen bekering kan een cliché blijven dat elk jaar wordt herhaalt, en ons leven doorkruisen (een beetje) als het genezen van een soort verkoudheid.



Als we de bekering van Charles de FOUCAULD observeren, is er, naast zijn persoonlijkheid, zijn meest recente verleden en zijn biografie tot nu toe sprake van een actie van God, die zijn zoon roept door Henri HUVELIN op zijn pad te zetten. Deze geniet de geestelijke steun van Foucaulds familie die zo bedroefd om deze broer en neef, een zo intelligente en creatieve man, dat zijn levenswijze moeilijk te begrijpen is.

Rekening houdend hiermee, zouden we deze reflecties kunnen maken:

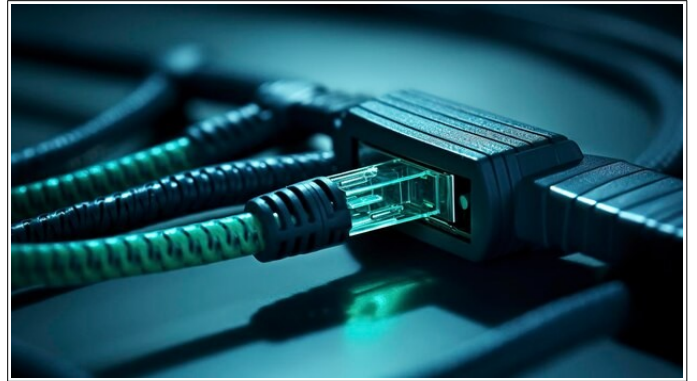
1 In welke aspecten van mijn leven, mijn spiritualiteit, mijn gewone werk en mijn relaties met anderen heb ik verandering nodig? Heb ik mij geïnstalleerd in mijn gewone doen en laten of heb ik het gevoel dat ik zo niet goed functioneer? Verdedig ik de (verontrechtte) anderen, paus Franciscus, mijn medepriesters? Verdedig ik de armen die bij mij zijn?

2 Wordt vriendschap met God, mijn relatie met Hem in gebed, in de viering van de Eucharistie of in het Getijdengebed, gekenmerkt door de zich herhalende, routinematige, geordende ritus? Of is het een dagelijkse uitdrukking van wat ik nu beleef, van mijn huidig en wereldwijd functioneren, met de zorgen of de vreugden van de dag?



Welke plaats en tijd nemen aanbidding en luisteren naar Gods Woord in in mijn dagelijks leven? Heb ik tijd voor bijna alles, behalve voor gebed en contemplatie? Is de woensdag een prioriteit? Ben ik lui of bang...?

3 Als er veel verbindingskabels in een elektronisch apparaat zitten en we niet weten waar ze precies naar toe gaan, hoe kan ik dan met de goede wil in mijn hart de oproep van Jezus verbinden om in zijn Koninkrijk te werken? Of de urgentie van de reacties in mij speuren. die bij menselijke conflicten dichtbij of ver van mij bestaan? Heb ik het vermogen om te luisteren naar degenen die mij nodig hebben?



De vastentijd is een tijd van bekering. Laten we niet nog een mythe, een idee of een ornament in ons hele gelovige wezen construeren, misschien gemakkelijk uit te leggen aan anderen, maar moeilijk innerlijk onder ogen te zien.

Aurelio SANZ BAEZA,
Fraterniteit van Murcia

Februari 2024

